

kelenföldi evangélikus

3.

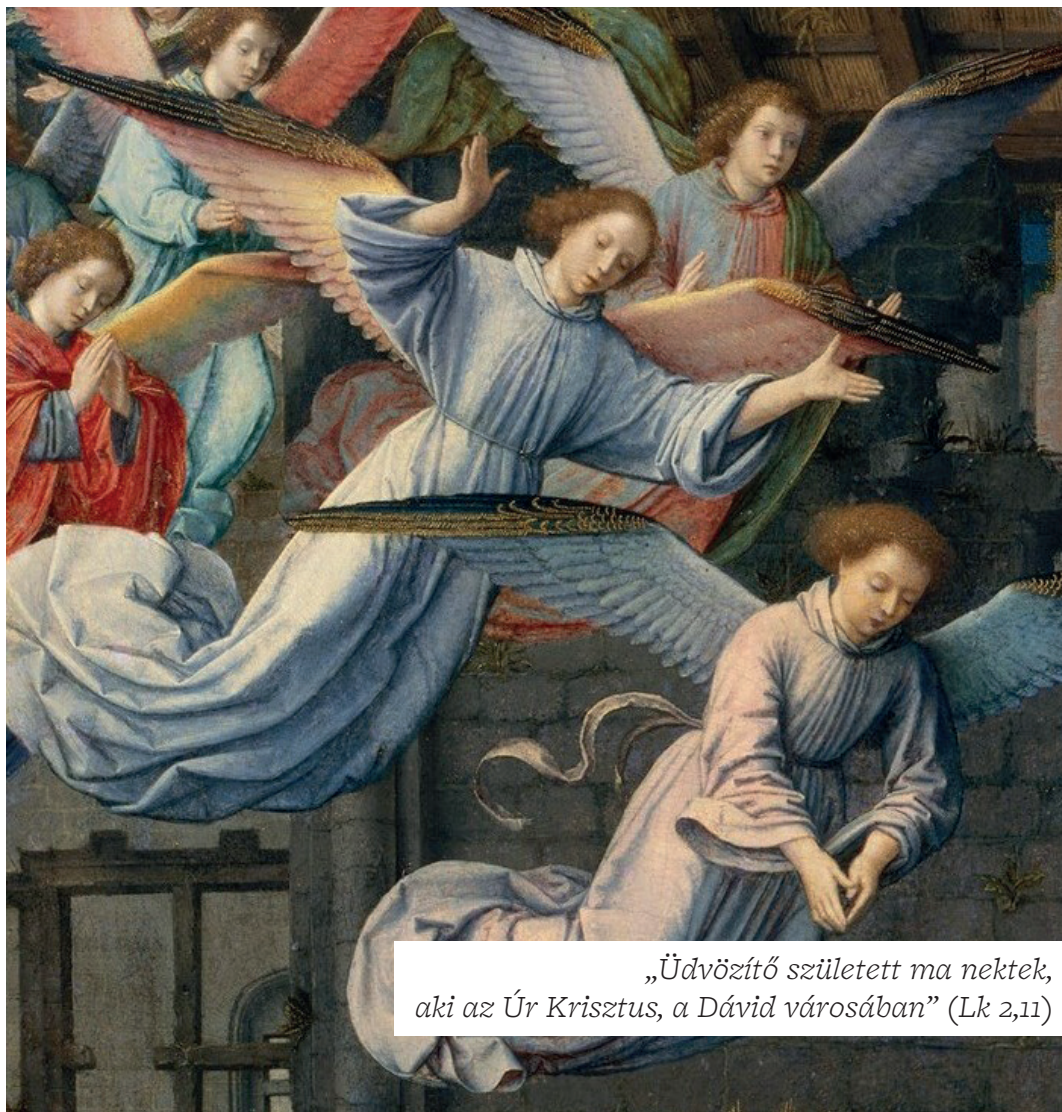
xxvii. évfolyam

2023. tél

hírlevél

Istennel | hittel | szeretettel | szolgálattal

„Üdvözítő született ma nektek,
aki az Úr Krisztus, a Dávid városában” (Lk 2,11)

Igazi öröm

Azt tartja a mondás, hogy Karácsony előtt négy héttel egy angyal érkezik a Földre. Észrevétlenül járkel közöttünk, de mi annyira el vagyunk foglalva az ünnepi készülődéssel, hogy észre sem vesszük. A vásárlási láz, a reklámok fénye és azok harsogó zaja, a bevásárlóközpontok tarka tömege elrejtje előlünk törékeny alakját.

Karácsony előtt három héttel egy másik angyal érkezik közénk. Az a feladata, hogy aranyszáלבól font kosarát telepakolja ajándékokkal, s azt felvigye a mennybe. Pikkpakk tele is lesz ez a kosár, mely ugyanakkor nagyon törékeny: a sok-sok összevásárolt játék, ékszer, parfüm, plazma tv súlya összeroppantaná. Az angyal nem ilyen ajándékok után kutat. Türelmesen, embertől emberig haladva keresi azt, ami súlytalan, végtelen, nem kerül semmibe, de ami mégis mindennél többet ér. Az angyal a szeretet apró morzsáival szeretné megtölteni kosarát.

Karácsony előtt két héttel újabb angyal látogat a Földre. Kíváncsi, hogy mi történik körülöttünk az ünnepi készülődés közepette. Be-benéz otthonainkba, néhol elidőzik néhány percre, máshonnan

szinte menekül. Sétál a városban, kivilágított parkokban üldögél, figyeli a beszélgető, egymásra mosolygó embereket. Bepillant az adventi vásárba is: hidegtől kipirosodott ujjak kulcsolódnak a forraltboros bögrékre, gyerekek hancúroznak, mindenki boldog.

Aztán egy héttel Karácsony előtt angyalok serege érkezik hozzánk, elhozzák az örömet, a dalt, a zenét, a táncot. A várakozás lassan véget ér, a megbocsátás egymásba kulcsolja az emberek kezét. Azokét, akik nem felejtették el várni az angyalokat, akik nem felejtettek el hinni a csodában, akiknek a Karácsony nemcsak a díszes fenyőfát, a finom ételeket, az ajándékokat jelenti, hanem a több mint két évezredes titkot is. Azt a titkot, amely évről-évre megdobogtatja a szívünket, amely vigasztal minket ezekben a napokban is, amikor arra gondolunk, hogy nem mindenkinek lesz boldog a Karácsony. A fegyverek ma is szólnak, és az Olajfák hegyén, a Béke városában sincs békesség. De a vigasztalás nekik is és nekünk is szól:

„Ne féljeteK, mert íme hirdetek nektek nagy örömet, mely az egész nép öröme lesz: Üdvözítő született

ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.” (Lk 2,10-11)

Az ünnep fényei megfakulnak, a bejgli elfogy, a vendégek, családtagok visszatérnek otthonaikba, de Jézus marad. Marad, hogy az Ő békessége növekedjék és munkálkodjék mindazokban, akik megértették az ünnep lényegét. Ahol Ő van, ott mindig Karácsony van. Jé-

zus új szívet, új életet, új látást és igazi, „szívbeli örömet” ad. Amely hiszem, hogy kitart: Karácsonytól Karácsonyig.

Így kívánok minden kedves testvéremnek áldott ünnepi készülődést és boldog Karácsonyt!

☞ BLÁZY MÁRTI

Bűnözők közül a bűnösök közé

Interjú Sárík Eszterrel

K: Kedves Eszter! Adja magát a kérdés, egy doktori címmel rendelkező kriminológusnőt mi vezet rá arra, hogy teljesen más irányt véve, a hívásra elkötelezetten válasszolja jelentkezzen az evangélikus lelkészképzésre?

Ebből az egy szempontból érzem fontosnak a doktorimat. Amíg a disszertációm írtam, sokszor éreztem úgy, hogy ez csak egy állomás az életemben, de nem a végállomás. Egészen őszintén: volt bennem egy pozitív értelemben vett irigység a lelkészek iránt: hogy igen, ők hétről hétre Isten igéjét hirdethetik, emberekkel

foglalkozhatnak, továbbadhatják Isten szeretetét, amíg én egy gép előtt görnyedek, és elméleteken rágódom. Aztán ahogyan a kezembe kaptam a PhD-fokozatról szóló papírt, körülbelül ténylegesen azonos időben megláttuk a hirdetést a Budavári Hírmondó utolsó oldalán: újraindul a másoddiplomás lelkészképzés. A férjem azt mondta: „Na, akkor itt a lehetőség! Tessék, Eszterke! Eddig beszéltél róla, most – ahogyan a Jancsi és Juliskában – ülj fel a lapátra!” És én felültem... Amiről úgy érzem, hogy eddigi életem legjobb döntése volt.

K: Ehhez a döntéshez azért mégiscsak kellett egy nagyon komoly egzisztenciális elhatározás is, a szónak a filozófiai értelmében. A családot, közvetlen környezetet hogyan fogadta ezt a döntésedet?

Részben már válaszoltam is a feltett kérdésre, hiszen a férjem volt az, aki biztatott, hogy vágjak bele, ha érzem az elhivatottságot és az erőt magamban. Ettől persze még a tanulmányaim alatt bármelyikünk meggondolhatta volna magát..., mert a munka mellett meglehetősen sok időt és erőt emésztett fel az egyetem. Hála Istennek az egész család komolyan támogatta, hogy elinduljak ezen az úton: a fiaim és a katolikus édesanyám is. Azt pedig kimondottan jónak éreztem, hogy a fiaim már ilyen nagyok. Miklós 19, Zsigmond pedig 17 éves, így a tanulmányaimra fordított idő miatt már nem szenvedtek el külön hátrányt. Sőt! Úgy éreztem, hogy kimondottan motiváló számukra, hogy az anyukájuk még 43 évesen belevág egy egyetem elvégzésébe. Ráadásul, mivel a tanulmányaim részben a COVID-időszakra estek, több ízben is előfordult, hogy az egész család hallgatta az EHE-s előadásokat, ami szellemileg és hitben is inspiráló volt mindannyiunk számára.

K: Ha jól tudom, katolikus háttérrel érkezted meg az evangélikus egyházba. Erről mesélnél picit, hogy zajlott a te vallásos életed a teológia előtt? Mi az őslélményed Istennel kapcsolatban?

Édesanyám és a családja római katolikus, apukám volt evangélikus. Sajnos annak idején fel sem merülhetett, hogy minket, lányokat (egy nővérem van és egy bátyám) evangélikus templomban kereszteljenek meg, és hogy az evangélikus templom legyen a „főirány”. Anyai nagypapám ráadásul kántortanító volt, így a család anyai ága buzgó katolikusként élt. Édesapám viszont gyermekkorától kezdve két életervet dédelgetett magában, olyannyira, hogy kiskorában kizárólag „tanárosat” és „lelkészeset” játszott.

Végül a tanári pálya mellett döntött, mert bizonyos hittételeket nem tudott teljesen magáévá tenni; félszívvel, vagy legalábbis belső bizonytalanságokkal pedig nem akart lelkész lenni. Ez a lelki és hitbeli tisztaság, egyszersmind a hitelveken való tépelődés azonban egész életünket elkísérte. Míg más családok az ismeretségi, baráti körben az árakról vagy a divatról beszélgettek, addig nálunk a vasárnapi ebédek is a Szentháromság-dilemma körül forogtak. Úgyhogy hiába nőttem fel részben katolikus családban: gyakran éreztem úgy, mintha Luther Márton ott ülne köztünk a nappaliban egy fotelban.... A kritikus és kritikai gondolkodás, a kérdések megfogalmazása és a hit részben intellektuális módon történő megközelítése a részünkké vált. Azt hiszem, hogy ez határozta meg legmarkánsabban a személyiségemet is. És ez volt az az élmény, amit megkaptam az egyházban, az egyetemen. Azt éreztem, hogy otthon vagyok: mert hihetek és kérdezhetek egyszerre; lehetnek gondolataim, és ez nem zárja azt ki, hogy Jézus mellett tegyem le a voksom. Ugyanakkor édesanyám mélyről jövő, hálás és ráhagyatkozó hite ugyanúgy hatást gyakorolt

rám, amit szerintem most, felnőtt fejjel tudok jobban értékelni, megbecsülni.

K: Mára már nem túlzás kijelenteni, hogy a kelenföldi gyülekezetben végzett tevékenységed által Isten elkötelezett munkása vagy. De igaz az, hogy az ordnációd után is szeretnél megmaradni a kriminológusi hivatásod mellett? Téged mi vonz a kriminológiában?

A kriminológia lassan 25 éve az életem része. Kutatóként elsődlegesen a gyermek- és fiatalkori bűnelkövetéssel foglalkozom, de a doktorimat a vallásosság és a bűnelkövetés kapcsolatából írtam. Úgy érzem, hogy számomra egyelőre egymást támogatja a két tevékenység. A kriminológia a büntetőjogon belül az a tudományterület, amely lényegében „a bűnnel legyünk szigorúak, ne a bűnössel” elvet képviseli; ugyanakkor viszont látni engedi a társadalmi valóságot. Természetesen nem akarom ezzel azt sugallni, hogy a gyülekezetekben nem szembesülünk a valódi élettel, de Isten kegyelméből az evangélikus közösségek gyakran távol esnek azoktól a társadalmi mélységektől, családi drámáktól, testi, lelki,

szellemi nyomorúságtól, amelyek egyébként jelen vannak a magyar társadalomban. A tudományos kutatás nem engedi feledtetni velem azt, hogy milyen sorsok vannak, hogy hogyan élnek emberek.

K: A kriminológiában is fel tudod fedezni Isten jelenlétét? Van ezzel kapcsolatban valamilyen tapasztalatod?

Abszolút. Isten mindenütt jelen van, és meg is mutatkozik. Tavaly a németországi ösztöndíjam keretében 6 hetes gyakorlaton voltam börtönlelkészek mellett. Az élmények nagyon széles spektrumon mozogtak, de a rácsok mögött Isten jelenléte szinte minden helyzetben tapintható volt. A bezártságban ugyanis az ember nem tud oldalirányban mozogni, csak felfelé... És ez sokakkal meg is történik. Lehet, hogy valakinél csak átmenetileg, de a tapasztalat, tapasztalás már az övé. A kriminológia, a bűnözés kutatása pedig a börtönlátogatások hiányában is – az elmúlt években ugyanis Magyarországon nem tudunk bejutni a börtönökbe – utat nyitnak Isten felé. Alázatra és hálára készítetnek minket, és határozott motivációt jelentenek a cselekvő szeretetre is. Az „egy a legkisebbek közül”

ugyanis, akiről Jézus beszél, mindennap valamilyen formában ott van a szemed előtt, nem csak egy adat a KSH adatsorában.

K: Az ordinációd, a lelkésszé szentelésed az előttünk álló év elején, vízkereszt napján lesz a budavári Bécsi kapu téri templomban. Ez a jeles alkalom nyilván már önmagában is izgalmas, de az ünneppel egybekötve egészen fenséges, eszkatologikus távlatokat vetít eléd és élénk is mint gyülekezet felé. Mit gondolsz erről?

Kicsit távolabbról kezdeném a válaszadást, és ismét visszatérnék a bajorországi börtönpasztorátokhoz. A lelkigondozói beszélgetésekben általános tapasztalatom volt, hogy a párbeszéd mindig valamilyen nagyon praktikus dologból indult ki. A gyakorlati, mindennapi kérdések vezettek el aztán sokszor akár ki nem mondott formában Istenhez. Én, aki minden vagyok, csak praktikus alkat nem, mégis ugyanezt élem meg gyakran: egészen hétköznapi helyzetekben, eseményekben tudom megtapasztalni Isten támogató jelenlétét, és aztán ez az apróságnak tűnő dolog kap egy egészen más távlatot, egy sokkal magasabb rendű értelmet,

értelmezést is. Talán kicsit ez volt igaz a teológiára történő jelentkezésésemre is.

Az ordináció időpontja részben azért esett januárra, mert a szóba jöhető decemberi időpontokban a mentorlelkészemnek, Bence Imrének más szolgálatai lesznek. A január elejét pedig két egészen gyakorlatias indok alapozta meg: egyrészt a születésnapom (január 5.), másrészt pedig az, hogy a nagyobbik fiam akkor lesz itthon téli szüneten Németországból. Azt hiszem, ha igazi mélységében végiggondoltam volna, hogy milyen sűrű és mély a vízkereszt teológiai jelentése, nem is biztos, hogy lett volna bátorságom ezt az időpontot választani. Isten azonban a hétköznapi, személyes indíttatású dolgokat is képes egészen magas rendű üzenetté formálni. Azt hiszem, ezt tette és teszi velem most is.

K: A szentelésed után hivatalosan is a kelenföldi gyülekezet beosztott lelkésze leszel. Az elmúlt hónapok alapján milyen várakozásokkal, tervekkel kezdesz majd a munkának?

Kelenföld nekem ajándék. Ahogy az egyetemi éveim is azok

voltak. Ha azt mondom, hogy nem tervezek kimondottan semmit, az nem a szellemi restségemet jelenti. Voltak ismerőseim mindkét egyetemen, akiknek kb. már az első szemeszter után nagyon komoly ambíciói voltak: nagyon akartak. Bennem éppen az kristályosodott ki az elmúlt évek során, hogy a konkrét terveket tényleg nem nekünk kell szövögetnünk. Nyilvánvaló, hogy döntéseket kell hoznunk: abból naponta nagyon sokat, ha lelkiismeretes életet akarunk élni. De kidolgozott tervet, apróbetűs záradékokkal nem tehetünk le Isten asztalára. Elvállalunk egy feladatot, és azt nap nap után tehetségünk, szorgalmunk és erőnk szerint meg kell oldani. Abban becsülettel és szeretettel helyt kell állni. És a végső kifutást az Úr megmutatja.

Én azt, hogy itt lehetek, ilyen csodaként élem meg. Tettem a dolgom, és aztán kaptam egy kérdést Fabiny püspök úrtól, hogy lenne-e kedvem Kelenföldhöz. Volt. Nem kicsit. Nagyon megtisztelőnek éreztem, és nagyon örültem. Ahogy most is örülök. Most már három teljes hónapot eltöltöttem itt: úgyhogy amikor azt mondom, hogy „nálunk”, akkor ez már nem (csak) Budavárat jelenti! Egyelőre

figyelek és tanulok, amiben mindkét lelkész és a gyülekezet is nagy segítségemre van.

K: *Ha le kéne írnod egy tökéletes napod rendjét, eseményeit, beosztását, amire vágnád, az hogy nézne ki?*

Az ideális helyett inkább egy átlagos napomat írnám le, mert a kettő között szerencsére elég komoly átfedés van. Napközben a helyszín feltétlenül az OKRI (Országos Kriminológiai Intézet), ami gyakran aktaelemzést, tanulmányírást jelent. Aztán ebéd 11:30-kor a legjobb barátnőmmel a Maros Sörözőben, amihez gyakran más kollégák is csatlakoznak. Munka után: séta hazafelé a Maros utcából legalább a Budagyöngyéig, ez az, ami a rendszeres testmozgást biztosítja. Délután pedig család, és mivel a fiúk már elég nagyok, sokszor van lehetőség arra, hogy barátokkal is találkozzunk. A délutáni-esti programnak pedig most már része a készülés az igehirdetésre, a hittanórákra. Ja, és ami az egyik legfontosabb: július vége óta minden este leülünk a gép elé, hogy Mikit lássuk is, ne csak halljuk... Ilyenkor együtt vagyunk mind a négyen, és meg tudjuk hallgatni a másikat. Ez már erősen 21.

századi családi együttlét, de attól még nem kevésbé tartalmas.

A szabadidő tekintetében pedig éppen az elmúlt hetekben tudatosult bennem, hogy egyre többet tesz ki az életemből, hogy az egyház által szervezett programokon veszünk részt. Valójában olyan színes és bőséges a „kínálat”, hogy ha nem lépnénk ki az egyház kapuin kívülre, akkor is találnánk olyan programot, ami egyszerre tartalmaz és felemelő.

És az érdekes az, hogy a kedd reggeli lelkészi megbeszélések már most az életem szerves részévé váltak, úgyhogy valójában már hiányozna, ha nem indulhatnék el fél 8-kor a Bocskai út felé.

K: *Miben segíthet neked a gyülekezet, hogy ez a harmónia megmaradjon?*

Talán meglepő módon a szabadidő kérdéséhez térnék vissza. Amióta gyülekezeti munkatársként szolgálhatok, nyilvánvalóan jelentős mértékben kevesebb lett az effektív szabad időm, amit egyáltalán nem bánok. De konkrétan volt olyan élményem, hogy hazajöttem, és gondolkodtam, hogy most kezdjek el készülni az igehirdetésre, vagy leülhetek olvasni szépirodalmat. A szépirodalom

mellett döntöttem. Azt hiszem, hogy ha nem tudunk érzelmileg feltöltődni, akkor nagyon hamar kiürülhetünk belülről, és akkor üresen fognak kopogni a szavaink: nemcsak a szószéken, de a gyülekezetben, egymás között is. Biztos vagyok abban, hogy ezzel a problémával nagyon sok lelkész meg kell, hogy küzdjön. Úgyhogy leginkább a szabadon felhasználható időt mint értékes kincset és a lelkészi hivatásban lévők töltődési lehetőségeit szeretném hangsúlyozni a gyülekezet vonatkozásában is.

A másik pedig, amit fontosnak érzek, vélhetően éppen a katolikus múltam miatt, hogy számomra nagyon pozitív és inspiráló, hogy az evangélikus egyházban a gyülekezet nem „az emberek elvont összessége”, „emberek a padosorokban”, hanem aktív, eleven organizmus, amelynek tagjai részesei a közös döntéshozatalnak. Még ha ez időnként nehezebben megharcolt döntésekkel is jár, ez az a hagyomány, amihez mindenképpen ragaszkodnunk kell,

mert ez az, ami valódi közösséggé formálhat minket, és ez biztosítja az elődeink által lefektetett demokratikus alapértékeink gyakorlati érvényesülését.

Azt pedig ezúton is szeretném megköszönni a gyülekezetnek, hogy ilyen pozitív és szeretetteljes fogadtatásban volt részem, amiért roppant hálás vagyok. Úgy éreztem, hogy bizalmat szavaztak nekem, ami nagyon nagy dolog! Azt külön köszönöm, hogy többen is velem voltak a vizsgaistentiszteletemen. Volt, aki személyesen, volt, aki lélekben. Ez nagyon-nagyon jólesett! A kezdeti téblábolásaimhoz pedig türelmet kérek a gyülekezettől.

K: *Eszter, köszönjük, hogy itt vagy, és Isten gazdag áldását kérjük a jelenlegi és az elkövetkező téblábolásaidhoz és szolgálataidra is!*

☞ SZIKRA BENEDEK
hatodéves lelkészjelölt

„Alapvetően boldog embernek mondhatom magamat”

Interjú dr. Galli Istvánval

Tisztelt Tanár úr! Mindenekelőtt hadd köszöntselek 80. születésnapod alkalmából az egész gyülekezet nevében. Hogyan ünnepelted a születésnapodat? Hogyan tekintesz vissza a mögötted álló nyolc évtizedre?

Mindenekelőtt köszönöm szíves soraidat és születésnapra köszöntésedet neked és az egész gyülekezetnek. Egy éttermi vacsora keretében köszöntöttek barátok, ismerősök. Ott is elmondtam, hogy nyolc évtized az bizony nyolc évtized, és bizony számadásra késztet. Remélhetőleg még nem zárszámadásra, de a múlttal szembe kell nézni. Elmondtam, itt is elmondom, hogy a keresztyén hitvallás nagyon korán megérintett, és a nehéz pillanatokban megerősített. Alapvetően boldog embernek mondhatom magamat, mert az lehetett a foglalkozásom, hivatásom, amire hat éves koromtól vágytam. Jogász akartam lenni, azon belül is ügyvéd. Hatévesen ugyanis kanyarót kaptam, és a betegséget nyugdíjas nagyszüleim lakásában hordtam ki, mivel

ez a betegség a lakás lakóinak bezártságával járt a fertőzés miatt, és szüleimnek dolgozniuk kellett. Nyugdíjas nagyapám – ki tudja miért – mutatott nekem egy, a XIX. század végéről származó romantikus életrajzi regényt Lincolnról, és ez a könyv meghatározó volt számomra. Ügyvéd lehettem, és ezt a foglalkozást mindvégig hivatásnak fogtam fel. Így szolgáltam és tanítottam a jogtudományt. Úgy vélem, nem hoztam rá szégyent. Büszkeséggel tölt el, hogy 2014-ben ügyvédi munkásságomért megkaphattam a Magyar Érdemrend Lovagkeresztjét.

Nagyon sok minden köt téged a kelenföldi evangélikus gyülekezethez. Melyek a legmeghatározóbb emlékeid, amiket szívesen megosztanál a Hírlevél olvasóival?

1949 novemberében költöztünk a Villányi út – Karolina út sarkára, és édesapánk Csaba testvéremmel együtt ekkor vitt el a templomba bemutatni bennünket. Első emlékem, hogy az iroda előtt állunk testvéremmel, amikor kijött Pista bácsi egy hosszú szipkával a kezében, mert cigarettát szívott, és megszólított bennünket: „Na, ti vagytok a Galli fiúk?” – és nevetve a fejünkre tette a kezét. (Csak a teljesség kedvéért: édesapánk ezalatt az irodában beszélgetett Gyurka bácsival.) 1958-ban konfirmáltam. Felkészítő lelkészünk Gyurka bácsi volt. (Csaba öcsém később konfirmált, mert ebben az időben egy baleset érte, és ez meggátolta a konfirmációban.) Gyurka bácsival való találkozásom máig életem meghatározó élménye. Élete, világszemlélete alapvetően befolyásolt és befolyásol ma is. Amikor meghalt, tényleg úgy éreztem, hogy egy nagyon közeli hozzátartozómat veszítem el! A közegyházi ténykedésbe Bencze Imre lelkész úr alatt kapcsolód-

tam be. Ez a ténykedésem lényegében máig tart.

Egyházunkban a 2023-as év a konfirmáció és elköteleződés éve. Milyen képek jelennek meg a konfirmációs felkészítéssel összefüggésben? Hányan konfirmáltak? Ki volt a konfirmáló lelkész?

Mint említettem, Kende György, Gyurka bácsi volt a konfirmáló lelkészem. Konfir-

mációm évében fejeztem be a 8. általánost. Gyurka bácsi nagyon karizmatikus személy volt. Ahogy tanított bennünket, az számomra ma is meghatározó. A hite szinte „átragadt” ránk, a tanítványaira. Konfirmandus társam volt Rezessy Miklós, aki mindezt megerősítheti. Kb. egy átlagos osztályt tettünk ki mi, a konfirmandusok. Nagyon nagy dolognak tartottuk a konfirmációt, szüleinktől is ezt tanultuk. Pedig akkoriban

nem volt teljesen „veszélytelen” a konfirmáció! A szülőknek komoly kellemetlensége származhatott belőle. De mi örültünk a konfirmációnak. Annak, hogy részesedhetünk az úrvacsorában. Nagyon nagy dolognak tartottuk ezt.

Több mint két évtizedig tanítótól az Evangélikus Hittudományi Egyetemen egyházjogot. Mit gondolsz, melyek azok a törvények, amiket minden lelkésznek kívülről kell(ene) tudnia? Milyen tapasztalataid vannak a tanításban? Mit gondolsz a lelkészutánpótlásról?

1996-tól 2018-ig taníthattam az EHE-n egyházjogot. Erre a megtisztelő feladatra Fabiny Tibor professzor úr kért fel. Tevékenységemet szolgálatnak tekintetem, díjazást nem fogadtam el érte. Kitüntetésnek vettem, hogy szolgálatomra az EHE igényt tartott. Az egyetem először címzetes adjunktussá, majd évekkel később címzetes docenssé avatott. Nagyon büszke vagyok erre a címre, használom is. Posztgraduális formában teológus oklevelet szereztem „kiváló” minősítéssel 2015-ben. Véleményem szerint a lelkészeknek – hivatásuk gyakorlásához – feltétlenül rendelkezni-

ük kell legalább alapszinten némi államelméleti és jogbölcseleti ismerettel, mert ezek nélkül jogállami keretek között nehéz helyesen tájékozódnia a mindennapi körülményekről. Ezenkívül tételes törvényi tudást kell szereznük a hivatásuk gyakorlásával kapcsolatos és az egyház mint olyan szerepéről az állam és a társadalom életében. E körben igyekeztem tanítani. A tananyagot Fabiny professzor úrral egyeztettem. Az egyházjog mint studium szerepelt a jogászság életében mint művelendő, ápolandó jogág. A bolsevista évtizedek ezt kiiktatták. Az 1990-es években – egyházunk vezetőinek felhatalmazásával – kezdeményeztem az „egyházjog” hivatalos visszavételét a művelendő jogágak közé. Törekvésem szerencsére sikerrel járt. Megalakult az Egyházjogi Szakosztály a Magyar Jogász Szövetségen/Magyar Jogász Egyleten belül. Első elnöke Erdő Péter bíboros lett, aki akkor egyetemi rektor volt. A lelkészutánpótlás nagyon fontos feladat. Pásztorokra, tanítókra feltétlenül szükség van. Optimista vagyok. Kb. 2000 éve egyik nehézséget követte a másik, de az Egyház hajója halad a cél felé! Tisztán kell látnunk, hogy az Egyház ügye nem

emberi „csinálmány”. Ez Isten alkotása, ezért az a teremtő akaratából feltétlenül célba fog érni! Küldetésünk, hogy ezt hirdessük és tanítsuk. Ebben van a lelkeség fokozott felelőssége.

Mint a Jelölőbizottság tagja, milyen szempontokat érzel fontosnak gyülekezetünkre nézve a jövő évi általános egyházi tisztújítással kapcsolatban?

A Jelölőbizottság tagjának lenni megtiszteltetés számomra. Elkötelezett, szilárd hitű testvéreket kell a különböző tisztségekre választani, akik az apostolok által átadott tiszta hitet a Szentírás szerint szolgálják és közvetítik. Ez önmagában nagyon nagy feladat a mai zűrés világban.

Van-e olyan kedves igéd, amely meghatározta az egész életedet?

Konfirmációs ígémet Gyurka bácsi választotta ki. Ez a Zsoltá-

rok könyvéből való: „Az Úr az én pásztorem.” (Zsolt 23. 1) Számomra meghatározó ez az ige. Nagyon sokszor eszembe jut nehézségek közepette, és mindig erőt adott és utat mutatott. Élő ige! A másik kedvenc ígém, ezt magam választottam, szintén a Zsoltárok könyvéből való: „Meghallgatta könyörgésemet az Úr, imádságomat elfogadta az Úr.” (Zsolt 6. 10) Eddigi életem során ez az ige is nagyon sok erőt adott jóban, rosszban.

Köszönöm a beszélgetést, és köszönöm a gyülekezet nevében is az igehirdetői, presbiteri, jogtanácsosi szolgálatodat is. Isten áldjon meg téged feleségeddel együtt!

☞ GÁNC S TAMÁS

Hársfától fügefáig

Elhangzott november 6-án a Fügefafa Kelenföldi Evangélikus Óvoda alapkövetésén

A kelenföldi evangélikus gyülekezet új óvodáját a fügefáról nevezzük el, a névadás biblikus összefüggéseiről hallottunk az igehirdetésben. Az óvoda udvarára is ültethetünk majd egy fügefát – milyen szép lenne, ha a kelenföldi templom udvarán álló terebélyes és bőven termő növényt fiatalítva kerülne majd ide egy facsemete, hogy az intézménybe járó gyerekek láthassák magukkal együtt felcseperedni intézményünk névadóját.

Ám addig is örülhetünk annak, hogy az Újbuda Önkormányzata által rendelkezésre bocsátott telken most is áll már néhány szép fa, köztük ez a hárs is, amelynek tövében az alapkövet most elhelyeztük. A hársfa, szívalakú leveleivel, illatával, gyógyhatású virágával az éghajlati viszonyok miatt tudtommal a bibliai tájakon nem honos, szerepe az európai kultúrtörténetben ugyanakkor kiemelkedő. A „Hársfaágak csendes árnyán” – ahogy Walter von der Vogelweide Babits Mihály fordításában írta, mindig örömteli dolgok

történnek. Luther Mártontól mindig csak az almafával kapcsolatos mondást idézzük, miszerint „Ha tudnám is, hogy holnap elpusztul a világ, még akkor is ültetnék egy almafát”, pedig a filológusok szerint a mondás eredetisége erősen megkérdőjelezhető. Ugyanakkor bizonyíthatóan ír arról, hogy ha a hársfa alatt gyűlünk össze, az mindig a békeség jele. „A hárs alatt iszunk, táncolunk, vidámak vagyunk, mert a hárs a béke és boldogság fája.” Van-e jobb hír a jövőben idejövő gyerekek és szülei számára?

Köszönöm a megtiszteltetést, hogy az új óvoda alapkövetésén országos felügyelőként szólhatok. A megtiszteltetésnél azonban még sokkal nagyobb az öröm és a hála, amit amiatt érzek, hogy olyan evangélikus egyháztagnak lehetek itt, akit ezer szál köt a kelenföldi gyülekezethez. Keresztelők, konfirmációk, esküvők, ifjúsági, énekkari lélekemelő és vidám közösségi élmények kötik össze családjunkat a Bocskai úti templommal, gyülekezettel. Az a

generációkon átívelő, és manapság is megélt tapasztalat, hogy a 95 éves épületegyüttes nemcsak Isten háza, hanem egy befogadó közösségi tér is. Őrünk egy régi fényképet a templom felszentelésének idejéből, amikor alig álltak még házak a környéken, az új épület ugyanakkor egyik első volt azon evangélikus fejlesztések közül, amelyek tudatosan közösségi terekkel, kiszolgáló egységekkel egybeépülve szólították meg, hívogatták a környéken lakókat. A tervező, Schulek János terve maximálisan bevált, mint ahogy az új óvodát tervező Szabó Árpád koncepciója is e közösségépítő koncepció jegyében készült.

Orosz Anna képviselő asszony az imént kedves szavakkal emlékezett meg Gáncs Tamás lelkész úrral folytatott beszélgetéséről, ahol a gyülekezet határozott szándéka összekapcsolódott lelkészének nyugalmaival, derűjével. S ha ez a beszélgetés képviselő asszony számára oly emlékezetes maradt, hadd reméljük, hogy evangélikus egyházunk hite, pedagógiai elkötelezettsége mellett nyugalma és derűje lesz az, ami avatott óvodapedagógusok támogatásával szeretetteljes, vidám második otthont nyújt sok kisgyerekeknek – aggódó

szülei örömeire, megnyugvásá-ra is. Jövőre lesz száz éve, hogy megalakult a gyülekezet, a most megvalósuló intézményi bővülés a remény kifejeződése is, egyfajta megújulás jele, lehetősége. Az óvoda régi terv megvalósulása, ezért is örülök, hogy itt van közöttünk Missura Tibor, a gyülekezet korábbi lelkésze, és abban is biztos vagyok, hogy a megújuláshoz erőt meríthetünk azoknak a szolgálatából, akik már nincsenek velünk: Bencze Imre, Botta István, Kendeh György, Ordass Lajos és sokan mások, ők is velünk örülnek e reményteljes fejlesztésnek.

Köszönjük Magyarország kormányának az evangélikus óvodafejlesztés támogatását, Újbuda Önkormányzatának pedig azt, hogy a Kelenföldön immáron közel száz éve jelen lévő evangélikus közösségépítésnek a szó szoros értelmében további teret adott. A gyülekezet presbitériumának, felügyelőjének, lelkészeinek az évtizedes kitartást, a nemes ügy érdekében végzett szolgálatot. Köszönöm a tervezők munkáját, az Evangélikus Fejlesztési Iroda támogatását. Sok sikert, jó időjárást kívánok az építőknek!

Adja Isten, hogy valóban a megújulás lehetőségét hozza, a gyüle-

kezet és a tágabb helyi közösség további épülését szolgálja az új óvoda! Legyen itt sok tanulságos és vidám éve az ide járó gyerekeknek a Luther-rózsa jegyében,

a fügefafa neve alatt és a valóságos hársfa árnyékában! Erős vár a mi Istenünk!

☞ PRÓHLE GERGELY

ALAPKŐ OKIRAT

FÜGEFA KELENFÖLDI EVANGÉLIKUS ÓVODA

A Budapest-Kelenföldi Evangélikus Egyházközség – mely 2024-ben ünnepli megalakulásának 100 éves évfordulóját – nagy örömmel fogadta a hírt, hogy a Magyarországi Evangélikus Egyház óvodafejlesztési programjának egyik helyszíne Újbuda lehet. A kelenföldi evangélikusok régi álma teljesül azzal, hogy – az 1940-es évek végén egyetlen egy évig a templom alagsorában működő óvoda után – a főváros első budai evangélikus óvodájának, a Fügefafa Kelenföldi Evangélikus Óvoda bázisgyülekezete lehet. A gyülekezet imádságos hátterén túl, kiemelten fontos, hogy mindazon értékek, amik meghatározzák ennek a nagy hagyománnyal bíró közösség életét, megjelenjenek az óvoda mindennapjaiban is. A biblikus alapok, a jézusi tanítás, a lutheri értékek, az egyházzenei örökség, a teremtésvédelem, az ökumenikus nyitottság, az inkluzív szemlélet mind-mind olyan alapok, amire fel lehet építeni nemcsak egy gyülekezeti, de egy óvodai közösséget is. Egy olyan óvodáról álmodunk, ahol otthonra lelnek nemcsak a kelenföldi, nemcsak az újbudai, de a környező evangélikus – és nemcsak evangélikus - gyülekezetek családjai is. A fügefafa alatt sokan, sokfélék elférünk.

Magyarország Kormánya és Budapest Főváros XI. Kerület Újbuda Önkormányzata támogatásával ezen a helyen új óvoda épülhet, melynek alapkövét most elhelyezzük, tudatosítva a jelenlévőkben és a jövő nemzedékekben Jézus egyértelmű meghívását: „Engedjétek hozzám jönni a kisgyermekeket, és ne akadályozzátok őket, mert ilyenek az Isten országa.” (Mk 10, 14b)

Az Örökkévaló áldása legyen mindenkin, aki ebbe az óvodába belép, hogy ez az új intézmény betöltsé küldetését: az ide járó gyermekek és családjaik számára Isten szeretetének és ölelésének helye lehessen. Ahova jó megérkezni, ahol jó lenni, és ahonnan jó elindulni, tovább indulni. Erős vár a mi Istenünk!

Isten iránti hálával az Úr 2023-ik esztendejének november 6. napján Budapesten.

Fabiny Tamás
elnök-püspök

Keczkó Pál
esperes

Gáncs Tamás
lelkész

Blázy Árpád
lelkész

Próhla Gergely
országos felügyelő

Fábi György
egyházkerületi felügyelő

Szepesfalvy Ákos
egyházközségi felügyelő

Zelenák Tímea
intézményvezető

Orosz Anna
országgyűlési képviselő

Fürjes Zoltán
helyettes államtitkár

Erhardt Attila
alpolgármester

Szabó Árpád és
Vizer Balázs
tervezők

Jubilálunk

A kelenföldi evangélikus gyülekezet 2024 nyarán fogja ünnepelni a 100. születésnapját. Ennek okán november 14-én egy kisebb bizottság ült össze, akik a jeles évfordulóra szánt emlékkötet előkészítését kezdték meg. Jelen volt Blázy Árpád, Gáncs Tamás, Sárík Eszter, Ittzés András, Ittzés Dániel, Harmati Béla, Isó Gergely és Szikra Benedek.

A bizottság kifejezte abbéli szándékát, hogy az alapítás és az önállóvá válás körülményeit szeretné közreadni, illetve azt, hogy jó lenne a saját gyűjteményünk mellett a budavári levéltár anyagait is fel dolgozni erről az időszakról.

A bizottság a következő ülést december 12-én tartja.

ADVENTI LÁDA-KALENDÁRIUM

DECEMBER 3. - 24.

Fogadj örökbe egy napot!
Az idei adventi időszakban a Kelenföldi Evangélikus Gyülekezet meghirdeti első **Láda-Kalendárium** akcióját. A célunk az, hogy a gyülekezet Márton ládájába a szokásos adományok mellett, idén adventben nem csak mi kapnánk, hanem **mi adnánk** valamit.

Valami kis apróságot, **tartós élelmiszert, kenyeret, konzervet, lisztet** várunk a ládába. **Ne legyen üres Márton ládája!** Nekünk nem nagy erőfeszítés, de másoknak hatalmas segítség.

JELENTKEZZ ÖRÖKBEOFAGADÓNAK!

DONATION

Kapcsolat: Szikra Benedek lelkesjelölt, benedek.szikra@lutheran.hu

Krakkó után

Beszélgetés Pap Kingával és Ittész Klárával

Kedves Kinga és Klára, mindketten részt vettetek a Lutheránus Világszövetség tizenharmadik nagygyűlésén Krakkóban, és ezzel kapcsolatban mindkettőtökkel készült interjú is, ami olvasható volt az Evangélikus Élet honlapján. Ezeket talán a gyülekezetből is többen olvasták már, ezért én

most olyan kérdéseket szeretnék nektek feltenni, amelyek gyülekezetünket is közelebbről érintik.

Kinga, te az igei, liturgikus és énekrend nemzetközi bizottság elnöke voltál, ami már a nagygyűlés előtt és közben is rengeteg munkával, de nyilván tapasztal-

lattal is járt. Van-e mindebből valami, és ha igen, mi az, amit a kelenföldi gyülekezet életére nézve meggondolandónak vagy akár megvalósíthatónak tartasz?

Nehéz ilyen konkrét „tanácsokkal” előállni Kelenföldön, ahol hazai viszonylatban kiemelkedő figyelem irányul az istentisztelet és az abban szolgálók tudatos előkészítésére, a szóban és zenében hangzó ige összeegyeztetésére. De próbáljuk meg!

Örvendező alapállással vagy legalábbis kíváncsisággal érkezünk az istentiszteletre! Igényeljük a minőséget, és ha jó élmények érnek, azt mindenképpen osszuk meg a szolgálattévőkkel! Csodálkozunk rá a tőlünk különböző társakra – őt vajon mi hozta ide a templomba? Ha másként énekel, imádkozik vagy mozdul, mint mi megszoktuk, mit jelenthet ez az ő számára? Mi az, amit tanulhatunk egymástól?

Saját lelki alkatomnak megfelelő az a mai istentiszteleti gyakorlat, ami a gondolatokon túl leginkább csak a fület és a tüdőt mozgatja meg, de közösségünkben sem mindenkit elégít ki az, hogy az Ige befogadására és átélésére alkalmas többi érzékszervünk a liturgia folyamában parlagon he-

ver. A nagygyűlésen vagy itthon leginkább a Tamás-miséken alkalmazott szimbolikus cselekedetek persze nagyobb előkészülettel járnak, mint ami heti szinten megvalósítható, de sok apró lehetőség is adódhat ilyen jelekre. Például amikor a különböző égtájakon élőkért imádkozunk, a gyülekezet fizikailag is „irányba állhat”, de a kézzelfogható tárgyak vagy vizuális jelek használata sem csak a gyermekalkalmak sajátja lehet. Néhány hete egy vidéki református gyülekezetben vettem részt istentiszteleten, ahol egy-egy igét a teljes gyülekezet mondott el közösen – ez is egyszerű, de hatékony módszer a bevonódásra.

Reménységem, hogy – a folyamatban lévő doktori munkám részeként – lesz néhány olyan konkrét tétel, ami az evangélikuság más tájain már „bizonyított”, tehát gyülekezeti használatban is bevált, és jó magyar fordításban bekerülhet a most előkészületben lévő megújult evangélikus énekeskönyvbe, így tíz év múlva már Kelenföldön is énekelheti a gyülekezet.)

Klára, te önkéntes segítőként, stewardként vettél részt a nagygyűlés munkájában. Ennek során

bizonyára sok fiatallal beszélgetél, megismerted más országok evangélikus fiataljainak életét. Volt-e olyan, amin nagyon elcsodálkoztál?

Nagyon izgalmas volt ennyi evangélikus fiatallal találkozni ennyi különféle országból, akikkel nemcsak az egyházak különbözőségei és hasonlóságai kerültek szóba, hanem a kultúránké is. Beszélgettünk ételekről, nyelvekről, szokásokról. Ezek sokszor apróságok voltak, mondjuk helyi édességek vagy, hogy a kínaiak nem tudják kimondani az r hangot...

Igazából ez a légkör volt nagyon meghatározó, ahogy ezekre együtt rácsodálkoztunk, ahogy tudtunk örülni a sokszínűségünknek.

Ezek közül van-e bármi, amit a kelenföldi gyülekezet életére nézve fontosnak és/vagy megvalósíthatónak tartasz?

Amit még kiemelnék, és a Steward programra kifejezetten jellemző volt, hogy a vezetőink nagyon hittek abban, hogy nem véletlenül vagyunk ott, valamiért pont ránk lesz szükség. Nem vártak többet, mint amire képesek voltunk, leginkább csak a nyitottságot, hogy tenni akarjunk. Ettől

egy igazán összetartó csapat lett belőlünk a két hét alatt -- ha mindig a legjobbat feltételezzük az emberről, az tényleg előhozza a legjobb oldalát.

Kinga, bizonyára ti is beszélgetetek egymással a különböző egyházak és gyülekezetek életéről, és nem csak zenei és liturgikus szempontból. Számodra volt-e különösen érdekes tanulsága ezeknek a beszélgetéseknek?

Sokakkal együtt én is elmondhatom, hogy a déli félteke jelenleg növekvő evangélikusságának lelkiismerete erősen megérintett. Az ige hirdetésben, az imádságban megnyilvánuló erő, a lelkészek hétköznapi helyzetekben is érezhető, örömteli kisugárzása élményszámba megy.

A személyes beszélgetésekből sajnos az is kiderült, hogy humán oldalon a világ minden táján hasonló problémákkal küzd az egyház: a tettekre kész szolgálattevőkre új és új feladatok halmozódnak, a teherhordozásban, a család és a szolgálat egyensúlyának biztosításában azonban már nem képes hatékonyan segíteni a munkát adó közösség. Így csak a közvetlen munkatársi körben is számos, tes-

ti és lelki betegségig menő helyzetben volt módunk támogatni egymást. Fontos lenne tehát, hogy idehaza is odafigyeljünk szolgatársaink egyensúlyi állapotára.

Nagyon köszönöm a - számomra elgondolkasztató - „beszélgetést”!

☞ BERNHARDT DÓRA

Karácsonyi dominó

Vedd ki a játék oldalát az újságból, ragaszd fel egy keményebb papírra, vágd ki, és kezdődhet is a játék!

Játékszabály: A játékot 2-4 fő játszhatja. Minden játékos 7 lapot kap, a többi talonban marad. (Ha többen játszunk, csak 5 lapot osszunk!) A játékot a talonból húzott lap felfordításával kezdjük. A játékosok egymás után tesznek az asztalon lévő dominósor oldalára, ha van ugyanolyan kép náluk. Ha valaki nem tud tenni, a talonból húz. A játékot az nyeri, akinek leghamarabb elfogynak a lapjai. Áldott karácsonyt és jó játékot kívánunk!

MENTOVICS ÉVA**Karácsonyi jókívánság**

Szent karácsony beköszöntött,
pompázatos ruhát öltött.
Oly szaporán, mint a zápor,
ezer csillag hull a fáról.
Örömkönnye hullnak egyre,
s pottyannak a kis kezekre.
Fenyőfánkat körbeálljuk,
és egymásnak azt kívánjuk:
E szép este minden fénye
adjon erőt az új évre.
Minden napja legyen ünnep,
melengesse kis szívünket.

TÓTHÁRPÁD FERENC**Ugye, hallod szavam?**

Karácsony van! Kisjézusom,
ugye, hallod szavam?
Segíts nekem, hogy még jobban
ismerhessem magam!
Segíts, hogy a testvéremnek
jó testvére legyek,
szeretetem tőled kapjam,
és hogy szeressenek!
Segíts, hogy a szüleimnek
jó gyermeke legyek,
Megérthessem a világot
és az embereket!
Karácsony van, Kisjézusom!
Téged ünnepelek.
Hit, a béke s a szeretet
legyen mindig velünk!

CZÓBEL MINKA**Karácsonyév**

Csillagról csillagra szép
Angyallekek szállnak,
Meváltás hírét viszik
Széles e világnak.

Arany csillagfény alatt
Elsimuló hangok:
Zúgnak távol tornyokból
Éjjeli harangok.

Sötét kék ég alapján
Rezgő csillagfénybe,
Keskeny sarló – holdvilág
Aranysárga fénye.

Ide-oda reng a fény,
Mintha bölcső lenne,
Szűz Mária ringatja
Kis Jézuskát benne.

Gyülekezetünk életéből

Szeptember 18-án tartották kerületünk soron következő **lelkésztalálkozóját** a Bartók Béla úti Szent Imre-kápolnában.

A **Férfikör** őszi alkalmain megemlékeztünk gyülekezetünk egykori hűséges tagjáról, D. Dr. Prőhle Károly teológiai tanárról, vendégünk volt Dr. Schöninger Róbert, a NAV Bűnügyi Főigazgatóságának főosztályvezető helyettese, aki *Fejlett hatóság, növekvő adótudatosság* címmel, és Blázy Árpád *Eucharisztia az Újszövetségben* címmel tartott vetített képes előadást. Adventi alkalmunk előadója Dr. Perczel András kémikus-biokémikus, a MTA tagja lesz, aki *Pillantás a mikrokozmosz mélyére* címmel fog előadni.

A **Női kör**, valamint a szerdai **Bibliaiskola** alkalmain folytatódik János evangéliumának tanulmányozása.

Október 7-én gyülekezeti **takarítónapot** tartottunk Gombos Kata és Bagi Tamás vezetésével. Köszönetet mondunk minden kedves testvérünknek, akik részt vettek ebben.

Az **Apakör** idei alkalmain Steigerwald Krisztián *Generációk harca*

című könyvének egyes fejezeteiről beszélgetünk.

Október 27-én a december 5-én esedékes **esperesi vizitáció** online előkészítésére került sor.

Egyházmegyénk november 9-én tartotta őszi közgyűlését Budahegyvidéken.

November 11-én rendezték meg a **kerület napja** ünnepséget, melyen újra találkozhattak és beszélgethettek a résztvevő lelkészek. Az Önkormányzat több éves önkéntes, nyugdíjasok között végzett munkájáért kitüntette gyülekezetünk hűséges tagját, **Bujákiné Szántó Zsófiát**. E helyről is szívből gratulálunk neki!

November 12-én ünnepelte az **újpesti egyházközség** megalakulásának 150. évfordulóját. Az ünnepi alkalmon mint a gyülekezet egykori tagja többek között Blázy Árpád is köszönthette az ünneplő egybegyűlteket.

Kelenföldi gyülekezetünk jövőre ünnepli tisztkara megalakulásának **100. évfordulóját**. November 14-én szerkesztőbizottság alakult, mely

egy kiadvány megjelentetését tervezi és készíti elő, tisztelegve ezzel eleinknek eme jeles alkalomból.

November végén, a tavalyi két évhez hasonlóan, idén is a Tamási Áron Általános Iskola és Gimnázium osztályainak képviselői látogattak hivatalunkba, akik a Márton napi felhívásunkra gyűjtöttek tartós élelmiszert a **Márton ládája** számára.

November 26-án, **Örökélet vasárnapján** a 10.30-as istentiszteleten imádságban és egy-egy gyertya meggyújtásával, név szerint emlékeztünk meg az előző egy évben előre ment testvéreinkről.

Ádvent első vasárnapján a 10.30-as istentiszteleten mutatkoztak be **konfirmandusaink**, akik ige- és imádságolvasással is szolgáltak. Az idei konfirmandusok: Balogh Réka Dorottya, Barna Simon Benedek, Gráf Emese, Léránt Tamás Róbert, Molnár Marianna, Németh Lili, Nyírő Viktória Zóé, Péterfi Réka és Százados Gréta Netti. Hordozzuk őket imádságban!

December 2-án, délután 15 órától **ádventi kézműves délutánt** tartotunk gyülekezetünk gyermekeinek. Hálás köszönet a lelkes segítőknek!

Ádvent 3. vasárnapján, december 17-én, vasárnap a 10.30-as istentisztelet keretében lesz az idei **gyermekek karácsonyváró műsora**. Hívjuk és várjuk továbbá gyülekezetünk családait és gyermekeit a **karácsonyi gyermek istentiszteletre** is, mely karácsony ünnepén (december 25-én) párhuzamosan a 10.30-as istentisztelettel lesz az új gyülekezeti teremben. Érkezés a templomban!

December 19-én tartjuk **karácsonyi nyugdíjas bibliaórákat** az új gyülekezeti teremben.

December 20-án **munkatársi karácsonyt tartunk**, melyre minden kedves munkatársunkat szeretettel hívunk és várunk!

Tiszt és újítás

Talán sokszor bele sem gondolunk, milyen komplex felépítésű szervezet gyülekezetünk! Vegyünk egy jól látható példát, egy vasárnapi istentisztelet. A lelkészeink mellett az egyházfik és a kántorok is azon dolgoznak, hogy minden flottul menjen. Ahhoz, hogy az alkalomhoz méltó környezet fogadja a testvéreket, elengedhetetlen a tiszta padló, a kiporszívózott szőnyeg. Nemcsak a leégett gyertyákat, hanem a megfáradt izzókat is le kell cserélni. A lift megbízható működéséről rendszeres karbantartással kötelező gondoskodni. A világításhoz, fűtéshez számlákat kell befizetni. Ezek mind dologi, anyagi és emberi ráfordítások, amelyek nélkül ebben a formában nem működhetnének az alkalmaink. Valakik megtervezték, megvitatták ezt, majd mások jóváhagyták. Ennek köszönhetően megrendelték, megvették, elvégezték, kifizették. Végül egy bizottság ellenőrizte, hogy minden megfelelően történt-e. Az olajozott működésért sokan dolgoznak nap mint nap – jól látható módon az előtérben és kevésbé észrevehetően a kullisszák mögött egyaránt. Fizetett

alkalmazottakat és önkéntesen szorgoskodó testvéreket egyaránt találunk közöttük.

Ezzel nem egyedülálló gyülekezetünk, e háttérmunkák jó része mindenhol szükséges. A feladatok egy részéről egyházi törvényeink rendelkeznek, másik részüket egyházközségünk saját szabályai határozzák meg. Valamint ezenkívül számtalan testvérünk külön címke nélkül is hozzájárul munkájával a működéshez. Egyházunk törvényei hatévente általános tisztújítást írnak elő a jogszabályokban meghatározott tisztségekre. Ilyenkor kisebb és nagyobb testületek tagjait, valamint a magasabb egyházkormányzati szervekben minket képviselőket választjuk meg. Az ajánlások gyűjtésének menete, az egyes testületek és pozíciók rövid leírása megtalálható a templomainkban kihelyezett lapokon. Ezenkívül elolvasható egyházközségünk honlapján, erre mutat a mellékelt QR kód is.

Itt csatlakozunk vissza az összetett szerkezethez. Ezek a kiírt pozíciók nem rangok vagy elismerések, hanem szó szerint tiszták. Több vagy kevesebb munkával

járó megbízások a fent leírt gépezet üzemeltetéséhez. Minden hatalmas alkatrésze és a legkisebb csavarja ugyanannyira elengedhetetlen. Nézzünk körül magunk között vasárnap és a hétközi alkalmon megfelelő személyek után kutatva. Gondoljuk végig, hogy jelenlétünkön, adományainkon túl mi milyen munkával tudunk hozzájárulni a gyülekezet megfelelő funkcionálásához. Számtalan olyan feladatkör szerepel a megválasztandó tisztségek között, amelyben közvetett vagy közvet-

len módon tehetünk ezért. Beszéljünk erről, biztassuk egymást a feladatvállalásra! Egyházi törvényeink nagyon szépen definiálják ezt a kötelességünket: az egyházközség tagja az, aki a gyülekezet életében és fenntartásában lelki, szellemi és anyagi erejéhez képest részt vesz. Vagyis mindannyiunknak tisztje az, hogy egyházközségünk élete újra és megújuljon. A következő hat évre nagy lökést adhatunk ennek azzal, ha az elhívást meghallva felelősen kitöltjük az ajánlószelvényeket.

Erődépítés a gyülekezeti hétvégén

Alapkőletétel

A KELENFÖLDI EVANGÉLIKUS GYÜLEKEZET
ISTENTISZTELETI RENDJE 2023. DECEMBER 3. – 2024. JANUÁR 7.

„Egyenesedjétek fel, és emeljétek fel fejéteket,
mert közeledik a megváltásotok.” (Lk 21,28)

DECEMBER 3. ÁDVENT 1. VASÁRNAPJA

8 óra úrv.	Blázy Árpád	
9 óra (Farkasrét)	Veperdi Zoltán	
9:30 óra úrv.	Gáncs Tamás	családi, Szikra Benedek
10:30 óra úrv.	Blázy Árpád	konfisok bemutatkozása
18 óra	Angyal-Cseke Csaba teol. hallg.	vespera

DECEMBER 10. ÁDVENT 2. VASÁRNAPJA

8 óra úrv.	Gáncs Tamás	
9 óra (Farkasrét)	Blázy Árpád	
10:30 óra úrv.	Gáncs Tamás	
18 óra	Blázy Árpád	Vespera

DECEMBER 17. ÁDVENT 3. VASÁRNAPJA

8 óra úrv.	Sárik Eszter	lit. Gáncs Tamás
9 óra (Farkasrét)	László Dávid	lit. Blázy Árpád
10:30 óra úrv.	Sárik Eszter	gyermekműsor, lit. Gáncs Tamás
18 óra	László Dávid	vespera

DECEMBER 24. ÁDVENT 4. VASÁRNAPJA - KARÁCSONY ESTE

8 óra úrv.	Blázy Árpád	
10:30 óra úrv.	Blázy Árpád	
14 óra (Farkasrét)	Gáncs Tamás	
16 óra úrv.	Gáncs Tamás	

DECEMBER 25. KARÁCSONY ÜNNEPE

8 óra úrv.	Blázy Árpád	
9 óra (Farkasrét) úrv.	Gáncs Tamás	
10:30 óra	Sárik Eszter	gyermek-istentisztelet
10:30 óra úrv.	Blázy Árpád	
18 óra	Gáncs Tamás	

DECEMBER 26. KARÁCSONY 2. NAPJA

8 óra úrv.	Sárik Eszter	lit. Blázy Árpád
9 óra (Farkasrét) úrv.	Szikra Benedek	lit. Gáncs Tamás
10:30 óra úrv.	Sárik Eszter	örömmelés, lit. Blázy Árpád

DECEMBER 31. KARÁCSONY Ü. U. VASÁRNAP - ÓÉV ESTE

8 óra úrv.	Gáncs Tamás	
9 óra (Farkasrét)	Sárik Eszter	
10:30 óra úrv.	Gáncs Tamás	
18 óra	Sárik Eszter	

JANUÁR 1. ÚJÉV

9 óra (Farkasrét) úrv.	Blázy Árpád
10:30 óra úrv.	Blázy Árpád

JANUÁR 6. VÍZKERESZT ÜNNEPE

11 óra (Budavár)	Sárik Eszter lelkészavatása
------------------	-----------------------------

JANUÁR 7. VÍZKERESZT ÜNNEPE UTÁNI 1. VASÁRNAP

8 óra úrv.	Blázy Árpád	
9 óra (Farkasrét)	Szikra Benedek	
9:30 óra úrv.	Gáncs Tamás	családi, László Dávid
10:30 óra úrv.	Blázy Árpád	
18 óra	Szikra Benedek	vespera

HÉTFŐI IFI HIFI

egyetemistáknak

IDEI TÉMA
interaktív önismereti sorozat

.....
IDŐPONT

minden hónap első hétfő

18:30

.....
HELYSZÍN

Bocskai út 10.
ÚJ gyülekezeti terem

Hívunk - várunk!

Érdeklődni: Blázy Árpád lelkésznél
0620 824 29 07

Hivatali rend

Lelkészi hivatal:

1114 Budapest, Bocskai út 10.
Hétfő-péntek 9-13 óra,
szerda 17-19 óra.

Telefonszámok:

Lelkészi hivatal

BLÁZY ÁRPÁD IGAZGATÓLELKÉSZ	1/361-2159 20/824-2907
GÁNC S TAMÁS PARÓKUSLELKÉSZ	20/824-3703
SÁRIK ESZTER GYÜLEKEZETI MUNKATÁRS	70/365-1488
LÁSZLÓ DÁVID HATODÉVES	70/426-2859
SZIKRA BENEDEK HATODÉVES	20/455-5303
MAJERNÉ VÁRNAI KRISZTINA IRODAVEZETŐ	20/524-8787
BUDAY DORKA HITOKTATÓ	20/824-5370
BEDECS RÉKA HITOKTATÓ	20/775-3891
BENCE GÁBOR KÁNTOR, KARNAGY	20/824-4524
NÉMETH SÁNDOR KÁNTOR	20/824-2762
CSANÁDY ANNA EGYHÁZFI	70/455-0041
MÜLLER GYÖRGY KERTÉSZ, KARBANTARTÓ	20/573-3140

Kelenföldi evangélikus hírlevél

A Budapest-Kelenföldi Evangélikus Egyházközség ingyenes lapja

1114 Budapest, Bocskai út 10. kelenfold@lutheran.hu,
Fent vagyunk a Facebookon: Kelenföldi Evangélikus Gyülekezet
Farkasrét: XI. Németvölgyi út 138.

Szerkesztőség: BERNHARDT DÓRA, BENCE JUDIT, BLÁZY ÁRPÁD, GÁNC S TAMÁS, HARMATI BÉLÁNÉ, ISÓ M. EMESE, LÁSZLÓ DÁVID, PAP KINGA MARJATTA, SÁRIK ESZTER, SZIKRA BENEDEK
Szerkesztőségi ügyekben kereshető: Isó M. EMESE (emese.iso@lutheran.hu)

Megjelent 250 példányban. A lap készítéséhez adományokat köszönettel elfogadunk, melyeket a templomi perselybe kérünk betenni.

Felelős kiadó: Szepesfalvy Ákos; nyomdai előkészítés: Kovács András;

nyomdai kivitelezés: Vareg Hungary Kft. (www.vareg.hu); felelős vezető: Egyed Márton

ÁDVENTI FÉNYEK: **HIT – REMÉNY – SZERETET** Ádventi zenés sorozat 2023

December 6. – 18 óra

HIT (Lk 5,1–11)

Igehirdető: Blázy Árpád

Muzsikus: Németh Sándor - pianínó, spinét

December 13. – 18 óra

REMÉNY (Mt 24,23–44)

Igehirdető: Sárík Eszter

Muzsikus: Hoós Andrea - hegedű,

Németh Sándor – spinét

December 20. – 18 óra

SZERETET (1Kor 13; Jn 15,9–17)

Igehirdető: Gáncs Tamás

Muzsikus: Hacknauer Bettina - ének,

Németh Sándor – pianínó, spinét

Művészeti vezető: Németh Sándor

A sorozat házigazdája: Blázy Árpád

Helyszín: Kelenföldi evangélikus tanácsterem

(1114 Bp., Bocskai út 10.)

MINDEN ÉRDEKLŐDŐT SZERETETTEL VÁRUNK!